

ЦИФРОВИЙ ДИСКУРС У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ: МЕТОДОЛОГІЧНІ ВИКЛИКИ ДИСКУРС-АНАЛІЗУ

Соколов Богдан Едуардович,

аспірант 2 курсу

Національного університету «Львівська політехніка»

ORCID ID: 0009-0003-7011-5575

У цій роботі розглянуто та досліджено особливості застосування дискурс-аналізу для вивчення комунікативних практик у соціальних мережах, які у стали ключовими каналами для цифрової взаємодії у ХХІ столітті. Соціальні медіа не лише трансформували традиційні моделі комунікації, а й створили нову реальність для дискурсу, у якій мова тісно переплітається з візуальними, аудіальними та технічними елементами. Онлайн-дискурс характеризується високим рівнем динаміки, мультимодальності, фрагментарності, інтертекстуальності та алгоритмічного посередництва, що формує нові виклики для лінгвістичного аналізу. У дослідженні акцентовано увагу на необхідність оновлення методологічних підходів, зокрема адаптації інструментів прикладної лінгвістики до умов гібридного цифрового середовища. Проаналізовано основні напрямки сучасного дискурс-аналізу, які мають аналітичний потенціал для дослідження онлайн-комунікацій: критичний дискурс-аналіз, мультимодальний підхід, когнітивно-дискурсний аналіз та корпусна лінгвістика. Особливу увагу приділено проблемам інтерпретації багатокодових повідомлень, що поєднують текст, зображення, емодзі, відео та різні інтерактивні елементи. Також значну увагу було приділено дослідженню впливу алгоритмів платформи на структурування смислів, моделювання видимості повідомлень та репрезентацію ідентичностей. Обґрунтовано необхідність міждисциплінарного підходу, який буде складатися з лінгвістичних, соціологічних, когнітивних та аналітичних підходів. Наукова новизна дослідження полягає у спробі комплексного осмислення методологічної трансформації дискурс-аналізу в умовах цифрової доби. Практичне значення полягає у можливості використання отриманих результатів у подальших дослідженнях цифрового дискурсу, в тому числі для аналізу ідентичності, конфліктної комунікації, інформаційних кампаній, політичного та медійного дискурсу в онлайн-середовищі. Матеріали роботи можуть бути корисними для фахівців у галузях прикладної лінгвістики, інтернет-комунікації, соціальних медіа та цифрової гуманітаристики.

Ключові слова: цифровий дискурс, соціальні мережі, дискурс-аналіз, критичний дискурс-аналіз, мультимодальність, алгоритмічне посередництво, онлайн-комунікація.

Sokolov Bohdan. Digital discourse in social networks: methodological challenges of discourse analysis

This paper considers and explores the peculiarities of applying discourse analysis to the study of communication practices in social media, which have become key channels for digital interaction in the twenty-first century. Social media have not only transformed traditional models of communication, but also created a new reality for discourse, in which language is closely intertwined with visual, audio, and technical elements. Online discourse is characterised by a high level of dynamics, multimodality, fragmentation, interactivity and algorithmic mediation, which creates new challenges for linguistic analysis. The study focuses on the need to update methodological approaches, in particular, the adaptation of applied linguistics tools to the conditions of a hybrid digital environment. The main directions of modern discourse analysis that have analytical potential for the study of online communications are analysed: critical discourse analysis, multimodal approach, cognitive discourse analysis and corpus linguistics. Particular attention is paid to the problems of interpreting multicode messages that combine text, images, emojis, videos, and various interactive elements. Considerable attention was also paid to the impact of the platform's algorithms on the structuring of meanings, modelling the visibility of messages, and representation of identities. The necessity of an interdisciplinary approach consisting of linguistic, sociological, cognitive and analytical approaches is substantiated. The scientific novelty of the study is an attempt to comprehensively understand the methodological transformation of discourse analysis in the digital age. The practical significance lies in the possibility of using the results obtained in further studies of digital discourse, including for the analysis of identity, conflict communication, information campaigns, political and media discourse in the online environment. The materials of this paper may be useful for specialists in the fields of applied linguistics, Internet communication, social media and digital humanities.

Key words: digital discourse, social networks, discourse analysis, critical discourse analysis, multimodality, algorithmic mediation, online communication.

Вступ. Концепт «дискурс» у сучасному гуманітарному знанні займає провідне місце серед аналітичних одиниць, що дозволяють інтерпретувати мову не лише як систему, а як форму соціальної дії. Зокрема, у прикладній лінгвістиці дискурс-аналіз відіграє ключову роль у дослідженні комунікативних практик, оскільки дозволяє встановити взаємозв'язки між мовними структурами, інтенціями мовців і ширшим соціокультурним контекстом. У межах цифрової доби особливої актуальності набуває вивчення специфіки дискурсу соціальних

мереж – динамічного, гібридного, мультимодального та фрагментарного.

Соціальні мережі формують нові типи дискурсивних просторів, де межі між офіційним і неофіційним, публічним і приватним, письмовим і усним постійно стираються. Це породжує низку методологічних викликів, зокрема: як фіксувати та аналізувати короткоживучі й багатокодові повідомлення; як враховувати алгоритмічне посередництво у створенні контенту; як розрізняти автентичні голоси користувачів і штучно згене-

ровані повідомлення. З огляду на це виникає потреба критичного переосмислення застосування дискурс-аналізу до цифрового середовища.

Метою цього дослідження є виявлення та систематизація основних теоретичних і методологічних проблем, пов'язаних із застосуванням дискурс-аналізу для вивчення комунікативних практик у соціальних мережах.

Об'єктом дослідження виступають сучасні комунікативні практики в соціальних мережах, що формують специфічні типи цифрового дискурсу. Предметом дослідження є проблеми, які постають у процесі дискурс-аналізу онлайн-комунікації, зокрема з огляду на її текстуальні, соціокультурні та технологічні особливості.

Наукова новизна роботи полягає у спробі систематизувати наявні підходи до аналізу цифрового дискурсу та окреслити межі їхньої релевантності у вивченні соціальних мереж як особливого середовища мовної взаємодії.

Матеріали та методи. Дослідження спирається на теоретичні та методологічні праці з дискурс-аналізу, прикладної лінгвістики, медіадосліджень та інтернет-комунікації. Ключовими джерелами є положення сучасної дискурс-аналітичної традиції, зокрема ті, що представлені в *The Routledge Handbook of Discourse Analysis* (ред. M. Handford, J. P. Gee), де розглядаються інноваційні підходи до аналізу мовлення в різноманітних контекстах.

Методологічно дослідження ґрунтується на поєднанні критичного дискурс-аналізу, когнітивного та мультимодального підходів. Для аналізу специфіки цифрового дискурсу в соціальних мережах застосовуються якісні методи контекстуального та порівняльного аналізу. У процесі дослідження враховуються такі особливості цифрового дискурсу, як темпоральна фрагментарність і динамічність, інтердискурсивність, мовна креативність та вплив алгоритмів і платформеного дизайну. Для систематизації та узагальнення теоретичних і методологічних проблем використовуються методи теоретичного аналізу, синтезу та індукції.

Виклад основного матеріалу:

1. Дискурс-аналіз як інструмент прикладної лінгвістики в цифрову епоху

У сучасній прикладній лінгвістиці дискурс-аналіз (ДА) відіграє ключову роль у дослідженні мови як соціального явища. Цей підхід ґрунтується на розумінні мови не лише як системи знаків, а як інструменту, через який відбувається конструювання соціальної реальності, репрезентація ідентичності, формування владних відносин та організація колективного знання [7; 10]. У фокусі ДА – вивчення мови у зв'язку з контекстом, наміром, функцією та впливом на реципієнта. Дискурс у цьому контексті розглядається як «мова в її соціальному вжитку», яка не існує у вакуумі, а вкорінена в конкретних соціокультурних практиках [18]. Особливої ваги цей підхід набуває в цифрову епоху, коли соціальні мережі стали основним каналом комунікації та простором продукування значень. Саме тут мова постає

як динамічний, гібридний і мультимодальний процес, де текст переплітається з візуальним, аудіо та інтерфейсним компонентами [15].

Методологічна гнучкість ДА забезпечує ефективність його застосування до аналізу соціально релевантних тем у цифрових медіа: онлайн-ідентичності, hate speech, маніпулятивного дискурсу, популізму, дезінформації тощо. Такий аналіз дозволяє простежити, як формуються наративи, як відтворюються стереотипи, як мовні засоби сприяють або перешкоджають демократичному дискурсу [11].

Сучасна дискурс-аналітична парадигма вирізняється міждисциплінарністю – вона інтегрує елементи соціолінгвістики, семіотики, когнітивної лінгвістики, соціальної теорії та аналізу даних. У межах цієї парадигми можна виокремити кілька ключових напрямів, зокрема:

- Критичний дискурс-аналіз (КДА), що вивчає мову як інструмент соціального впливу, ідеологічної боротьби та репрезентації влади [7];
- Цифровий дискурс-аналіз, що зосереджується на специфіці онлайн-комунікації, алгоритмізації значень, цифровій взаємодії [10; 20];
- Мультимодальний дискурс-аналіз, що враховує взаємодію вербальних і невербальних знаків у цифрових жанрах [1].

1.1 Методологічні підходи та особливості

Дискурс-аналіз як метод передбачає аналіз мовних структур у їхньому контекстуальному, функціональному та соціальному вимірах. На відміну від традиційного структурного аналізу, він не зупиняється на поверхневих мовних одиницях, а заглиблюється у механізми виробництва значення.

Основні методологічні принципи ДА включають:

- контекстуальність (аналіз дискурсу в конкретному соціокультурному контексті),
- інтертекстуальність (врахування взаємозв'язків між дискурсами),
- позиціонування (ідентифікація ролей учасників комунікації та їхнього статусу),
- функціональність (дослідження цілей і наслідків висловлювань).

Як зазначають Gee, J. P., & Handford, M., одним із визначальних аспектів сучасного ДА є його здатність не лише описувати мовленнєві практики, а й пояснювати їх у ширшому соціальному контексті, надаючи аналітичний інструментарій для виявлення прихованих механізмів соціального впливу [8].

Із появою великих даних (big data) та соціальних мереж дослідники дедалі частіше звертаються до корпусного дискурс-аналізу, який поєднує якісні та кількісні підходи. Застосування цифрових корпусів та інструментів для текстового аналізу (Sketch Engine, AntConc, Voyant Tools тощо) дозволяє ідентифікувати частотні патерни, ключові колокації та тематичні кластери, що формують ядро дискурсивної репрезентації певного явища.

У підсумку, дискурс-аналіз в умовах цифрового середовища трансформується з класичного лінгвіс-

тичного методу в потужний аналітичний інструмент вивчення соціальних практик, ідеологічних конструкцій та мовної поведінки користувачів онлайн-простору.

2. Соціальні мережі як об'єкт дискурс-аналізу

У сучасному суспільстві соціальні мережі посідають центральне місце в структурі повсякденної комунікації. Такі платформи, як Facebook, Twitter, Instagram, TikTok та інші, не лише виступають інструментами міжособистісної взаємодії, а й формують нові канали публічного дискурсу, впливаючи на процеси ідентифікації, мобілізації, соціалізації та політичної участі [24]. Особливості комунікації в соціальних мережах зумовлюють появу нових форм цифрового дискурсу, який характеризується мультимодальністю, полікодовістю, неієрархічністю, інтертекстуальністю та високим ступенем інтерактивності. Саме ці характеристики становлять інтерес для дискурс-аналітичних студій, оскільки потребують переосмислення класичних підходів до аналізу мови в дії [11; 3].

2.1 Дискурсивні особливості соціальних мереж

Цифровий дискурс у межах соціальних медіа вирізняється рядом структурних та функціональних характеристик:

- Темпоральна фрагментарність і динамічність: публікації, коментарі, треди й відповіді існують у постійному оновленні, утворюючи тексти, що змінюються в реальному часі.

- Інтердискурсивність: цифрові висловлювання часто поєднують елементи офіційного, неформального, рекламного, меметичного, політичного чи активістського дискурсу.

- Мовна креативність та варіативність: інтернет-комунікація сприяє продукції нових лексичних одиниць, граматичних спрощень, стилістичних гібридів, а також активному використанню емодзі, GIF-файлів, мемів тощо [24].

Соціальні медіа створюють простір для взаємодії дискурсів – інституційних, маргіналізованих, локальних, глобальних – і водночас моделюють умови для конструювання ідентичностей (self-branding, performance of identity), що робить їх перспективним об'єктом для критичного дискурс-аналізу [14].

2.2 Роль алгоритмів і платформеного дизайну

Важливим аспектом дослідження цифрового дискурсу є врахування технічної інфраструктури соціальних мереж, яка модифікує можливості продукування та сприймання тексту. Архітектура платформи, алгоритми рекомендованого контенту, політика модерації та формат постів – усе це впливає на видимість, смисли та розподіл дискурсивної влади [14]. Такі поняття, як algorithmic visibility та affordances, стають ключовими в аналізі цифрових комунікацій, оскільки демонструють, як технологія не лише опосередковує, але й формує дискурсивну дійсність. Це уможливорює «діджиталізацію ідеології» – перенесення традиційних структур домінування у формат цифрової взаємодії.

2.3 Дискурс-аналітичні підходи до соцмереж

Серед основних підходів до вивчення соціальних мереж як дискурсивного феномену виділяють:

- Критичний дискурс-аналіз соціальних медіа (Social Media CDS) – фокус на виявленні влади, ідеології, нерівності в цифрових висловлюваннях [14].

- Мультимодальний аналіз – аналіз інтеграції візуальних, аудіальних та текстових елементів у створенні значення [1].

- Етнографія цифрової взаємодії – занурення в онлайн-спільноти для вивчення внутрішньої логіки комунікації.

- Корпусний дискурс-аналіз – поєднання кількісної та якісної методологій для вивчення лексико-граматичних патернів на великих масивах онлайн-текстів [5].

Застосування цих підходів дозволяє не лише аналізувати мовні структури, а й розкривати соціальні процеси, що стоять за ними: нормалізацію стереотипів, формування суспільної думки, конструювання групової ідентичності.

3. Проблеми застосування дискурс-аналізу в дослідженні соціальних мереж

Попри очевидний потенціал дискурс-аналізу в інтерпретації цифрової комунікації, його застосування до матеріалу соціальних мереж супроводжується низкою теоретичних, методологічних та етичних викликів. Стрімка еволюція цифрових платформ, багаторівнева структура онлайн-дискурсу, а також технічні обмеження доступу до даних ставлять під сумнів ефективність традиційних аналітичних підходів.

3.1 Теоретико-методологічні виклики

Однією з ключових проблем є неоднорідність цифрового дискурсу. На відміну від класичних жанрів, онлайн-комунікація не підлягає усталеним структурним канонам. Вона є фрагментарною, полімодальною та транслокальною, що ускладнює виокремлення завершених одиниць аналізу [6]. Водночас межі між публічним і приватним, формальним і неформальним, офіційним і пародійним у цифрових середовищах часто стираються, що вимагає нового погляду на категорії жанру, регістру та стилю. Іншою важливою проблемою є обмеженість корпусних і лінгвістичних інструментів, адаптованих до цифрової мови. Більшість існуючих корпусів побудовані на традиційних текстах (газетах, літературі, транскриптах промов), тоді як мова соціальних мереж часто містить скорочення, сленг, креативні орфографічні форми, емодзі, а також елементи інших кодів (зображення, відео, гіперпосилання), що важко піддаються автоматизованому аналізу [9; 7].

3.2 Технічні та юридичні обмеження

Збір даних із соціальних платформ є дедалі складнішим через зміни у політиці конфіденційності, API-обмеження та зростання регуляторного тиску (наприклад, GDPR в ЄС). Ці фактори не лише обмежують доступ до повних корпусів онлайн-дискурсу, а й ставлять під питання репрезентативність і відтворюваність досліджень.

Окрім того, алгоритмічна селекція контенту (filter bubbles, personalization) спотворює інформаційне поле користувачів, ускладнюючи оцінку дискурсивної популярності або стратегій впливу. Дослідники змушені працювати з фрагментарними вибірками, що не відображають повної картини соціального обговорення.

3.3 Етичні аспекти

Дослідження цифрового дискурсу потребує особливої уваги до етики обробки персональних даних, навіть якщо йдеться про публічні повідомлення. Проблеми анонімності, згоди учасників і контекстуального розуміння повідомлень ставлять дискурс-аналітиків перед складними моральними виборами. Також слід враховувати ризик дискурсивного насильства – тобто інтерпретацій, які можуть посилити стигматизацію вразливих груп, зокрема у випадку аналізу мови ненависті, расизму, сексизму чи політичної поляризації.

3.4 Проблема інтерпретації та залученості дослідника

Дискурс-аналіз – це не лише опис мовних структур, а й інтерпретація смислів, що виникають у конкретному соціокультурному контексті. Проте цифрові дискурси часто існують у транслокальних і транскультурних просторах, що ускладнює емпатичне залучення дослідника й може призводити до хибних висновків через брак інтертекстуального знання. Крім того, роль самого дослідника в соціальних мережах може бути амбівалентною: він може бути одночасно спостерігачем, учасником, об'єктом або навіть частиною аналізованого середовища.

Результати дослідження. Дослідження виявило низку методологічних викликів, що постають при застосуванні дискурс-аналізу до цифрового дискурсу в соціальних мережах.

– **Неоднорідність цифрового дискурсу:** Онлайн-комунікація характеризується фрагментарністю, полімодальністю, транслокальністю та гібридністю, що ускладнює застосування традиційних аналітичних категорій (жанр, реєстр, стиль).

– **Обмеженість інструментів аналізу:** Існуючі корпуси та лінгвістичні інструменти часто недостатньо адаптовані до аналізу цифрової мови з її скороченнями, сленгом, емодзі та іншими нетрадиційними елементами.

– **Технічні та юридичні обмеження:** Збір даних із соціальних мереж ускладнюється через зміни в політиці конфіденційності, API-обмеження та регуляторний тиск (GDPR), що впливає на репрезентативність і відтворюваність досліджень.

– **Етичні аспекти:** Дослідження цифрового дискурсу вимагає особливої уваги до етики обробки даних, анонімності учасників, згоди та ризику дискурсивного насильства.

– **Проблема інтерпретації:** Аналіз цифрових дискурсів, що функціонують у транслокальних і транскультурних просторах, ускладнює об'єктивну інтерпретацію та вимагає від дослідника врахування широкого контексту.

Висновок. Проведене дослідження виявило низку методологічних викликів, що ускладнюють застосування традиційних підходів дискурс-аналізу до цифрового дискурсу в соціальних мережах. Результати підкреслюють необхідність адаптації існуючих методів аналізу з урахуванням таких особливостей онлайн-комунікації, як динамічність, мультимодальність, алгоритмічне посередництво та гібридність.

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямку включають розробку міждисциплінарних методологій, що поєднують дискурс-аналіз з інструментами когнітивної лінгвістики та медіадосліджень, для глибшого вивчення процесів формування та репрезентації соціальних ідентичностей у цифровому медіапросторі.

Література:

1. Adami E., Jewitt C. *Multimodality and Social Media: Sociological and Aesthetic Perspectives*. London: Routledge, 2016. 240 p.
2. Adami E., Jewitt C. *Multimodality and Social Semiosis: Communication, Meaning-Making, and Learning in the Work of Gunther Kress*. London: Routledge, 2016. 248 p.
3. Androutsopoulos J. Networked Multilingualism: Some Language Practices on Facebook and their Implications // *International Journal of Bilingualism*. 2016. Vol. 19, No. 2. P. 185–205.
4. Baker P., Egbert J. *Triangulating Methodological Approaches in Corpus Linguistic Research*. London: Routledge, 2016. 200 p.
5. Barton D., Lee C. *Language Online: Investigating Digital Texts and Practices*. London: Routledge, 2015. 224 p.
6. Blommaert J. *Discourse: A Critical Introduction*. – 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press, 2015. 264 p.
7. Flowerdew J., Richardson J. E. (Eds.). *The Routledge Handbook of Critical Discourse Studies*. London: Routledge, 2018. 638 p.
8. Gee J. P., Handford M. (Eds.). *The Routledge Handbook of Discourse Analysis*. London: Routledge, 2015. 709 p.
9. Georgakopoulou A. Narrative Complexity and Microblogging: Storytelling on Twitter // *Journal of Sociolinguistics*. 2017. Vol. 21, No. 4. P. 523–539.
10. Jones R. H., Chik A., Hafner C. A. *Discourse and Digital Practices: Doing Discourse Analysis in the Digital Age*. London: Routledge, 2015. 228 p.
11. KhosraviNik M. Social media critical discourse studies (SM-CDS) // *Critical Discourse Studies*. 2017. Vol. 14, No. 3. P. 271–280.
12. KhosraviNik M. *Digital Media and Society: Critical Perspectives*. Cambridge: Polity Press, 2020. 238 p.
13. Page R. *Narratives Online: Shared Stories and Social Media*. Cambridge: Cambridge University Press, 2018. 218 p.
14. Puschmann C., Scheffler T. Topic Modeling for Media and Communication Research: A Comparison of Co-Word, LDA, and Labeled LDA Topic Modeling // *Digital Journalism*. 2016. Vol. 4, No. 1. P. 1–21.
15. Snee H. Ethics in Digital Research // Sloan L., Quan-Haase A. (Eds.). *The SAGE Handbook of Social Media Research Methods*. London: Sage, 2018. P. 116–133.
16. Tagg C. *Exploring Digital Communication: Language in Action*. London: Routledge, 2015. 190 p.

17. Tagg C., Sargeant P., Brown A. Taking Offence on Social Media: Conviviality and Communication on Facebook. London: Palgrave Macmillan, 2017. 241 p.
18. Townsend L., Wallace C. Social Media Research: A Guide to Ethics. Aberdeen: University of Aberdeen, 2016. 32 p.
19. Tufekci Z. Algorithmic Harms beyond Facebook and Google: Emergent Challenges of Computational Agency // Colorado Technology Law Journal. 2015. Vol. 13. P. 203–218.
20. van Dijck J. The Culture of Connectivity: A Critical History of Social Media. – Oxford: Oxford University Press, 2013. 240 p.
21. Wetherell M. Identity and Affect in Discourse Theory // Angermuller J. et al. (Eds.). The Routledge Handbook of Language and Identity. London: Routledge, 2016. P. 76–91.
22. Wodak R., Meyer M. Methods of Critical Discourse Studies. – 3rd ed. London: Sage, 2016. 256 p.
23. Zappavigna M. Searchable Talk: The Linguistic Functions of Hashtags // Social Semiotics. 2015. Vol. 25, No. 3. P. 274–291.
24. Zappavigna M. Searchable Talk: Hashtags and Social Media Metadiscourse. London: Bloomsbury, 2018. 288 p.

References:

1. Adami, E., & Jewitt, C. (2016). Multimodality and Social Media: Sociological and Aesthetic Perspectives. Routledge.
2. Adami, E., & Jewitt, C. (2016). Multimodality and Social Semiosis: Communication, Meaning-Making, and Learning in the Work of Gunther Kress. Routledge.
3. Androutsopoulos, J. (2016). Networked Multilingualism: Some Language Practices on Facebook and their Implications. International Journal of Bilingualism, 19(2), 185–205.
4. Baker, P., & Egbert, J. (2016). Triangulating Methodological Approaches in Corpus Linguistic Research. Routledge.
5. Barton, D., & Lee, C. (2015). Language Online: Investigating Digital Texts and Practices. Routledge.
6. Blommaert, J. (2015). Discourse: A Critical Introduction (2nd ed.). Cambridge University Press.
7. Flowerdew, J., & Richardson, J. E. (Eds.). (2018). The Routledge Handbook of Critical Discourse Studies. Routledge.
8. Gee, J. P., & Handford, M. (Eds.). (2015). The Routledge Handbook of Discourse Analysis. Routledge.
9. Georgakopoulou, A. (2017). Narrative Complexity and Microblogging: Storytelling on Twitter. Journal of Sociolinguistics, 21(4), 523–539.
10. Jones, R. H., Chik, A., & Hafner, C. A. (2015). Discourse and Digital Practices: Doing Discourse Analysis in the Digital Age. Routledge.
11. KhosraviNik, M. (2017). Social media critical discourse studies (SM-CDS). Critical Discourse Studies, 14(3), 271–280.
12. KhosraviNik, M. (2020). Digital Media and Society: Critical Perspectives. Polity.
13. Page, R. (2018). Narratives Online: Shared Stories and Social Media. Cambridge University Press.
14. Puschmann, C., & Scheffler, T. (2016). Topic Modeling for Media and Communication Research: A Comparison of Co-Word, LDA, and Labeled LDA Topic Modeling. Digital Journalism, 4(1), 1–21.
15. Snee, H. (2018). Ethics in Digital Research. In: Sloan, L., & Quan-Haase, A. (Eds.), The SAGE Handbook of Social Media Research Methods. Sage.
16. Tagg, C. (2015). Exploring Digital Communication: Language in Action. Routledge.
17. Tagg, C., Sargeant, P., & Brown, A. (2017). Taking Offence on Social Media: Conviviality and Communication on Facebook. Palgrave Macmillan.
18. Townsend, L., & Wallace, C. (2016). Social Media Research: A Guide to Ethics. University of Aberdeen.
19. Tufekci, Z. (2015). Algorithmic Harms beyond Facebook and Google: Emergent Challenges of Computational Agency. Colorado Technology Law Journal, 13(203), 203–218.
20. van Dijck, J. (2013). The Culture of Connectivity: A Critical History of Social Media. Oxford University Press.
21. Wetherell, M. (2016). Identity and Affect in Discourse Theory. In: Angermuller, J. et al. (Eds.), The Routledge Handbook of Language and Identity. Routledge.
22. Wodak, R., & Meyer, M. (2016). Methods of Critical Discourse Studies (3rd ed.). Sage.
23. Zappavigna, M. (2015). Searchable Talk: The Linguistic Functions of Hashtags. Social Semiotics, 25(3), 274–291.
24. Zappavigna, M. (2018). Searchable Talk: Hashtags and Social Media Metadiscourse. Bloomsbury.